

Arrest

nr. 204 808 van 1 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HELSEN
Drabstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. HELSEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Ahmadrhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. Bij aankomst in België was u zestien jaar oud. U bent ongeschoold.

Op een dag werd uw vader door de Taliban benaderd met het voorstel dat hij of geld moest betalen, of zijn oudste zoon moest afstaan om met hen te werken. Uw vader koos voor de laatste optie en zo werkte uw oudste broer gedurende twee jaar voor de Taliban in uw regio. Als gevolg van een

bombardement liep uw broer echter een geestelijk trauma op en de Taliban achtten hem niet meer geschikt om voor hen te werken. Daarop vroegen de Taliban uw vader wederom om geld of om een vervanger van uw broer. U werd zo als vervanger van uw broer gestuurd en werd gedurende enkele jaren één van de lijfwachten van de Talibancommandant Naqibullah. Toen u met uw zus naar het ziekenhuis moest werd er die nacht een luchtaanval op het kamp van de Taliban uitgevoerd waarbij onder andere Naqibullah omkwam. Uw vader belde u in het ziekenhuis op met het nieuws dat de Taliban aan uw huis waren geweest en u verdachten van het verraad dat leidde tot de luchtaanval. U besloot om onder te duiken bij uw neef gedurende één maand en daarna verliet u Afghanistan. Na een reis van 45 dagen kwam u op 30 september 2015 aan in België en deed een asielaanvraag op 1 oktober 2015.

In België ontmoette u uw schoonbroer W.(...) Kh.(...) (o.v. 8.135.380).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: de brief van verzending van uw documenten, de dreigbrief van de Taliban, een verklaring van de dorpsoudsten over het werk van uw vader, een gekopieerde foto van uw overleden neef, vertalingen in het Nederlands (van de dreigbrief, de verklaringen van de dorpsoudsten en van uw taskara), een kopie van uw taskara en een verklaring van de dorpsoudsten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 p.2; CGVS2 p.2, 20), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde minderjarigheid. Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 18 december 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 blijkt dat hoewel u zich bij aankomst in België op 1 oktober 2015 15 jaar oud verklaarde u op 18 december 2015 meer dan 18 jaar oud was en dat uw leeftijd op 20.83865 jaar geschat kon worden met een standaarddeviatie van 1.448 jaar. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het

hierboven aangehaalde leeftijdsonderzoek blijkt dat u ongeveer 4 jaar ouder bent dan dat u verklaarde. Meermaals verwijst u naar uw voorgehouden profiel als minderjarige om te verklaren dat u bepaalde kennis ontbreekt (CGVS1 p.8, 10, 13-14). Deze vaststelling leidt tot de conclusie dat u zich een jongere leeftijd aanmeet om de asielinstanties in hun onderzoek naar uw werkelijke identiteit, levensomstandigheden, verblijfplaatsen en asielmotieven te misleiden.

Daarnaast dient er te worden gewezen op uw voorgehouden profiel als analfabeet. Zo verklaart u herhaaldelijk niet te kunnen lezen en schrijven (CGVS1 p.3,5,11; CGVS2 p.4). Nochtans moet u na confrontatie door het CGVS bekennen dat u een facebookpagina bezit (CGVS1 p.5). Uit het onderzoek naar uw facebookaccount blijkt nochtans dat u wel degelijk kan lezen en schrijven. Wanneer u wordt geconfronteerd met de comments en replies die in uw naam op uw facebookaccount zijn geschreven, blijft u vasthouden bij uw eerdere verklaringen dat u noch kan lezen noch kan schrijven (CGVS1 p.6). U verklaart dat u enkel in het Engels 'Nice' kan schrijven (CGVS1 p.6). Dit blijkt echter niet het geval, u schrijft immers veelvuldig in het Pashtou op uw facebookaccount. Deze vaststelling ondergraft uw voorgehouden profiel van ongeletterde sterk. Dat u ervoor kiest om naast uw werkelijke leeftijd ook uw echte opleidingsniveau te verhullen schaadt verder het geloof in uw voorgehouden identiteit en leven voor uw komst naar België.

Verder is het opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde landbouwer te zijn, maar op het CGVS zegt u niet op het land te hebben gewerkt (CGVS1 p.8; CGVS2 p.13, DVZ verklaring punt 12). Gevraagd naar wat u dan dagdagelijks allemaal deed kan u slechts aanbrengen dat u soms gras haalde voor de dieren en speelde met uw broers (CGVS1 p.8-9). Deze erg beperkte verklaringen stroken niet met de vaststellingen over uw scholingsgraad en leeftijd en laten niet toe een realistisch beeld te krijgen van uw werkelijke situatie voor u naar België kwam.

Uw verklaringen met betrekking tot uw taskara, het enige stuk dat u neerlegt om uw identiteit aan te tonen, zijn eveneens ontoereikend. De taskara blijkt te zijn uitgegeven op 21/02/1393 (i.e. 11/05/2014 in de Gregoriaanse kalender). Wanneer u wordt gevraagd naar de periode wanneer u de taskara kreeg brengt u aan dat uw vader de taskara voor u haalde en dat u niet precies weet wanneer hij dit deed omdat het lang geleden was en dat u jong was (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.3-4). Dat u voorhoudt dat u jong was toen de taskara werd opgesteld en daardoor niet kan weten wanneer u de taskara voor het eerst kreeg, wordt door de uitgiftedatum van de taskara en de bevindingen uit het leeftijdsonderzoek onderuit gehaald. Bovendien slaagt u er niet in te zeggen hoeveel tijd voor uw vertrek uit Afghanistan u de taskara kreeg, hoewel deze slechts iets meer dan één jaar voor uw vertrek werd uitgegeven (CGVS2 p.3-4). Deze vaststellingen bevestigen opnieuw de twijfelachtigheid omtrent uw werkelijke afkomst.

Naast de ernstige twijfel die omwille van voornoemde redenen over uw werkelijke profiel is geuit, blijken er enkele opvallende hiaten in uw kennis over uw regio van herkomst.

Ten eerste is het vreemd dat u niet weet of de Taliban en Daesh elkaar bevochten in Khogyani (CGVS1 p.22). Nochtans blijken de Taliban en Daesh sinds enkele maanden voor uw vertrek verwickeld in een hevige strijd met vele doden als gevolg. Dat u hier als inwoner van Khogyani niet van op de hoogte was is weinig waarschijnlijk.

Bovendien kan u over de activiteiten van Daesh niet veel meer aanbrengen dan dat ze rondzwerven (CGVS2 p.11). Daarnaast slaagt u er niet in om Pirakhel te lokaliseren (CGVS1 p.10). Dit is opmerkelijk aangezien u zelf aangeeft dat Pirakhel het hoofdkwartier van de Taliban was (CGVS1 p.10), u een commandant genaamd Mullah Niq Mohammad kent van Pirakhel (CGVS2 p.11), en u Pirakhel bovendien als een subdorp van uw eigen dorp noemt (CGVS1 p.4). Van iemand die zijn hele leven in Khogyani woonde kan meer kennis ter zake worden verwacht.

Ten tweede dient er te worden gewezen op uw bijzondere verklaringen over uw kennis van de geografie van uw regio. U zegt tot de dag van uw vlucht uit Afghanistan, heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani (CGVS1 p.4). Nochtans bent u niet in staat om de dorpen op te noemen die, vanuit uw dorp gezien, in de richting van het aangrenzende district Sherzad of in de richting van het naburige district Pachiragam liggen (CGVS1 p.16). Uw verklaring dat u nooit in Sherzad of Pachiragam bent geweest weerhoudt u er niet van om over de ligging van de dorpen in beide richtingen te beschikken.

Hierbij aansluitend verklaart u verkeerdelijk dat Mirzakhel en Miyagan, vanuit Ahmadkhel beschouwd, naar de zonsondergang liggen (CGVS1 p.16). Mirzakhel en Miyagan liggen duidelijk ten noorden van

Ahmadkhel. Ook Talakhel situeert u verkeerdelijk in vergelijking met Mirzakhel en Ahmadkhel (CGVS1 p.18; CGVS2 p.7) en u situeert verkeerdelijk de dorpen Mirzakhel, Fatekhel, Miyagan, Jawara en Azizkhel rondom Talakhel (CGVS2 p.7). Talakhel ligt nochtans vlakbij en ten zuiden uw dorp. Daarnaast heeft u niet gehoord van de dorpen Omarkhel (CGVS1 p.18), Fatemakhel (CGVS2 p.6), Zor Kalay (CGVS2 p.7), Sera Jowi (CGVS2 p.7), Khadarkhel (CGVS2 p.9), Samza (CGVS1 p.18) en kan u niets aanbrengen over Adadkhel (CGVS1 p.19). Omarkhel en Adadkhel liggen aan een kruispunt net voorbij het districtcentrum, Samza ligt dichtbij het districtcentrum en de andere dorpen liggen allen in uw regio van Wazir. Het is opvallend dat iemand die zijn ganse leven in Ahmadkhel heeft gewoond en naar eigen zeggen samen met een lokale Talibancommandant gedurende enkele jaren rondtrok, blijk geeft van zulke hiaten in zijn geografische kennis van zijn eigen regio.

Ten derde bent u slechts oppervlakkig op de hoogte van bepaalde gebeurtenissen in uw regio. Zo kan u niet zeggen hoeveel tijd voor uw vertrek de laatste keer verkiezingen waren in Afghanistan en wanneer de voorlaatste verkiezingen waren in Afghanistan (CGVS2 p.9). De laatste verkiezingen waren op 5 april 2014 en de voorlaatste op 18 september 2010, met andere woorden respectievelijk iets meer dan één jaar en vijf jaar voor uw vertrek. Dat u er niet in slaagt om in te schatten hoeveel tijd voor uw vertrek de laatste verkiezingen waren is opmerkelijk aangezien u wel weet waar men zijn stem kon uitbrengen, dat er gevechten waren op dat moment, dat men een nieuwe 'koning' moest kiezen en dat Ashraf Ghani de verkiezingen won (CGVS2 p.9).

Verder bent u op de hoogte van een aardbeving waardoor mensen noodgedwongen naar Chamtala moesten verhuizen doordat uw vader u hierover vertelde. Eigenaardig genoeg weet u niet wanneer deze aardbeving gebeurde (CGVS1 p.19). Sterker nog op de vraag of u al geboren was toen de aardbeving plaatsgreep kan u noch bevestigend noch ontkennend antwoorden (CGVS1 p.19). Ook over enige slachtoffers als gevolg van de aardbeving kan u niets zeggen (CGVS1 p.19-20). Dat u enkel weet dat er een aardbeving was maar niets meer over de omstandigheden en de gevolgen van de aardbeving is opvallend. In 2009 en 2013 waren er immers erg zware aardbevingen in uw regio met als resultaat veel schade aan huizen en tientallen doden en gewonden.

Ook over enkele andere incidenten in uw regio heeft u slechts een beperkte kennis. U verklaart dat er een explosie was in een moskee in de buurt van Kaga bazaar, maar over het aantal slachtoffers heeft u geen idee (CGVS1 p.21). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt waren er 15 doden. Een aanslag in een moskee is een uitzonderlijke gebeurtenis. In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u geen idee heeft hoeveel slachtoffers er waren. Gevraagd naar een luchtaanval in het dorp in Qilgha meent u dat de luchtaanval in Kalagul plaats vond. Bij deze luchtaanval werden mensen gedood in een veld, zo zegt u, maar u kan niet aangeven wanneer dat gebeurde (CGVS1 p.21). Het incident in Qilgha waarnaar het CGVS peilde vond plaats in 2011 en gebeurde op het huis van één familie waarbij 6 leden van die familie omkwamen en niet op mensen in een veld.

Daarnaast zijn er nog enkele opmerkelijke verklaringen die u ten deel vallen. U verklaart niet te weten wanneer de hoofdweg van Khogyani naar Jalalabad werd gebouwd of gerepareerd. Dit is verbazend omdat u zelf aangeeft dat de weg vroeger een zandweg was, nadien werd verhard en dat uw vader instond voor de bewaking van deze weg tijdens de werken (CGVS1 p.18). Tot slot verklaart u dat de pinda's die op de gronden van uw familie werden geteeld tweemaal worden geoogst, in de zomer en in de herfst (CGVS2 p.13). Pinda's worden in uw regio echter enkel in oktober en november geoogst en niet in de zomer.

Als vierde opmerking blijkt u weinig op de hoogte van voornamen personen uit uw regio. Zo kan u zich geen districtshoofd van Khogyani te herinneren met de naam Ghulam Farooq Hemat (CGVS2 p.10). Hij was het districtshoofd in 2009. Ook het districtshoofd Hadji Syed Rahman herinnert u zich niet (CGVS2 p.11). Hadji Syed Rahman was in 2009, 2012 en 2013 nochtans het districtshoofd van Khogyani. Over Fazel Mowla en Malek Noorullah kan u evenzeer niets aanbrengen (CGVS2 p.10). Fazel Mowla was de openbare aanklager van uw district en werd neergeschoten en gedood precies één jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Malek Noorullah was een stamoudere afkomstig uit Pirakhel die in 2011 werd neergeschoten en gedood. Het is opvallend dat u met betrekking tot deze prominente personen niets kan aanbrengen daar zij toch een spectaculaire dood kenden. Ook de Talibancommandant Mullah Noor Mohammad kent u niet (CGVS2 p.10-11). Hij werd gedood en was afkomstig uit uw regio van Wazir. Op zijn begrafenis in 2013 nabij zijn eigen huis werd bovendien een luchtaanval uitgevoerd waarbij 4 talibs werden gedood. Dit incident gebeurde in uw eigen regio van Wazir en Pirakhel. Het is vreemd dat een Talibancommandant uit uw eigen regio en wiens begrafenis het voorwerp van een luchtaanval was u niet bekend is.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS d.d. 14 december 2016 en 30 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS2 p.20). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Ahmadkhel in het district Khogyani (CGVS2 p.20-21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara legt u neer ter staving van uw identiteit. De bewijswaarde van dit document wordt echter onderuitgehaald door de beslissing in het leeftijdsonderzoek die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 18 december 2015 en waaruit blijkt dat u ouder dan 18 jaar bent. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse asielzoeker. De overige documenten (de foto van uw neef, de dreigbrief van de Taliban en de verklaringen van de dorpsoudsten) kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw herkomst uit Ahmadkhel en uit Khogyani aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de formele motiveringsplicht en de principes van behoorlijk bestuur.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 EVRM.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)

Vooreerst moet er op gewezen worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde minderjarigheid. Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 18 december 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide

minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 blijkt dat hoewel u zich bij aankomst in België op 1 oktober 2015 15 jaar oud verklaarde u op 18 december 2015 meer dan 18 jaar oud was en dat uw leeftijd op 20.83865 jaar geschat kon worden met een standaarddeviatie van 1.448 jaar. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het hierboven aangehaalde leeftijdsonderzoek blijkt dat u ongeveer 4 jaar ouder bent dan dat u verklaarde. Meermaals verwijst u naar uw voorgehouden profiel als minderjarige om te verklaren dat u bepaalde kennis ontbreekt (CGVS1 p.8, 10, 13-14). (...).

Daarnaast dient er te worden gewezen op uw voorgehouden profiel als analfabeet. Zo verklaart u herhaaldelijk niet te kunnen lezen en schrijven (CGVS1 p.3,5,11; CGVS2 p.4). Nochtans moet u na confrontatie door het CGVS bekennen dat u een facebookpagina bezit (CGVS1 p.5). Uit het onderzoek naar uw facebookaccount blijkt nochtans dat u wel degelijk kan lezen en schrijven. Wanneer u wordt geconfronteerd met de comments en replies die in uw naam op uw facebookaccount zijn geschreven, blijft u vasthouden bij uw eerdere verklaringen dat u noch kan lezen noch kan schrijven (CGVS1 p.6). U verklaart dat u enkel in het Engels ‘Nice’ kan schrijven (CGVS1 p.6). Dit blijkt echter niet het geval, u schrijft immers veelvuldig in het Pashtou op uw facebookaccount. Deze vaststelling ondergraaft uw voorgehouden profiel van ongeletterde sterk. Dat u ervoor kiest om naast uw werkelijke leeftijd ook uw echte opleidingsniveau te verhullen schaadt verder het geloof in uw voorgehouden identiteit en leven voor uw komst naar België.

Verder is het opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde landbouwer te zijn, maar op het CGVS zegt u niet op het land te hebben gewerkt (CGVS1 p.8; CGVS2 p.13, DVZ verklaring punt 12). Gevraagd naar wat u dan dagdagelijks allemaal deed kan u slechts aanbrengen dat u soms gras haalde voor de dieren en speelde met uw broers (CGVS1 p.8-9). Deze erg beperkte verklaringen stroken niet met de vaststellingen over uw scholingsgraad en leeftijd en laten niet toe een realistisch beeld te krijgen van uw werkelijke situatie voor u naar België kwam.

Uw verklaringen met betrekking tot uw taskara, het enige stuk dat u neerlegt om uw identiteit aan te tonen, zijn eveneens ontoereikend. De taskara blijkt te zijn uitgegeven op 21/02/1393 (i.e. 11/05/2014 in de Gregoriaanse kalender). Wanneer u wordt gevraagd naar de periode wanneer u de taskara kreeg brengt u aan dat uw vader de taskara voor u haalde en dat u niet precies weet wanneer hij dit deed omdat het lang geleden was en dat u jong was (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.3-4). Dat u voorhoudt dat u jong was toen de taskara werd opgesteld en daardoor niet kan weten wanneer u de taskara voor het eerst kreeg, wordt door de uitgiftedatum van de taskara en de bevindingen uit het leeftijdsonderzoek onderuit gehaald. Bovendien slaagt u er niet in te zeggen hoeveel tijd voor uw vertrek uit Afghanistan u de taskara kreeg, hoewel deze slechts iets meer dan één jaar voor uw vertrek werd uitgegeven (CGVS2 p.3-4). Deze vaststellingen bevestigen opnieuw de twijfelachtigheid omtrent uw werkelijke afkomst.

Naast de ernstige twijfel die omwille van voornoemde redenen over uw werkelijke profiel is geuit, blijken er enkele opvallende hiaten in uw kennis over uw regio van herkomst.

Ten eerste is het vreemd dat u niet weet of de Taliban en Daesh elkaar bevochten in Khogyani (CGVS1 p.22). Nochtans blijken de Taliban en Daesh sinds enkele maanden voor uw vertrek verwickeld in een hevige strijd met vele doden als gevolg. Dat u hier als inwoner van Khogyani niet van op de hoogte was is weinig waarschijnlijk.

Bovendien kan u over de activiteiten van Daesh niet veel meer aanbrengen dan dat ze rondzwerven (CGVS2 p.11). Daarnaast slaagt u er niet in om Pirakhel te lokaliseren (CGVS1 p.10). Dit is opmerkelijk aangezien u zelf aangeeft dat Pirakhel het hoofdkwartier van de Taliban was (CGVS1 p.10), u een commandant genaamd Mullah Niq Mohammad kent van Pirakhel (CGVS2 p.11), en u Pirakhel bovendien als een subdorp van uw eigen dorp noemt (CGVS1 p.4). Van iemand die zijn hele leven in Khogyani woonde kan meer kennis ter zake worden verwacht.

Ten tweede dient er te worden gewezen op uw bijzondere verklaringen over uw kennis van de geografie van uw regio. U zegt tot de dag van uw vlucht uit Afghanistan, heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani (CGVS1 p.4). Nochtans bent u niet in staat om de dorpen op te noemen die, vanuit uw dorp gezien, in de richting van het aangrenzende district Sherzad of in de richting van het naburige district Pachiragam liggen (CGVS1 p.16). Uw verklaring dat u nooit in Sherzad of Pachiragam bent geweest weerhoudt u er niet van om over de ligging van de dorpen in beide richtingen te beschikken.

Hierbij aansluitend verklaart u verkeerdelijk dat Mirzakhel en Miyagan, vanuit Ahmadkhel beschouwd, naar de zonsondergang liggen (CGVS1 p.16). Mirzakhel en Miyagan liggen duidelijk ten noorden van Ahmadkhel. Ook Talakhel situeert u verkeerdelijk in vergelijking met Mirzakhel en Ahmadkhel (CGVS1 p.18; CGVS2 p.7) en u situeert verkeerdelijk de dorpen Mirzakhel, Fatekhel, Miyagan, Jawara en Azizkhel rondom Talakhel (CGVS2 p.7). Talakhel ligt nochtans vlakbij en ten zuiden uw dorp. Daarnaast heeft u niet gehoord van de dorpen Omarkhel (CGVS1 p.18), Fatemakhel (CGVS2 p.6), Zor Kalay (CGVS2 p.7), Sera Jowi (CGVS2 p.7), Khadarkhel (CGVS2 p.9), Samza (CGVS1 p.18) en kan u niets aanbrengen over Adadkhel (CGVS1 p.19). Omarkhel en Adadkhel liggen aan een kruispunt net voorbij het districtscentrum, Samza ligt dichtbij het districtscentrum en de andere dorpen liggen allen in uw regio van Wazir. Het is opvallend dat iemand die zijn ganse leven in Ahmadkhel heeft gewoond en naar eigen zeggen samen met een lokale Talibancommandant gedurende enkele jaren rondtrok, blijk geeft van zulke hiaten in zijn geografische kennis van zijn eigen regio.

(...)

Verder bent u op de hoogte van een aardbeving waardoor mensen noodgedwongen naar Chamtala moesten verhuizen doordat uw vader u hierover vertelde. Eigenaardig genoeg weet u niet wanneer deze aardbeving gebeurde (CGVS1 p.19). Sterker nog op de vraag of u al geboren was toen de aardbeving plaatsgreep kan u noch bevestigend noch ontkennend antwoorden (CGVS1 p.19). Ook over enige slachtoffers als gevolg van de aardbeving kan u niets zeggen (CGVS1 p.19-20). Dat u enkel weet dat er een aardbeving was maar niets meer over de omstandigheden en de gevolgen van de aardbeving is opvallend. In 2009 en 2013 waren er immers erg zware aardbevingen in uw regio met als resultaat veel schade aan huizen en tientallen doden en gewonden.

Ook over enkele andere incidenten in uw regio heeft u slechts een beperkte kennis. U verklaart dat er een explosie was in een moskee in de buurt van Kaga bazaar, maar over het aantal slachtoffers heeft u geen idee (CGVS1 p.21). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt waren er 15 doden. Een aanslag in een moskee is een uitzonderlijke gebeurtenis. In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u geen idee heeft hoeveel slachtoffers er waren. Gevraagd naar een luchtaanval in het dorp in Qilgha meent u dat de luchtaanval in Kalagul plaats vond. Bij deze luchtaanval werden mensen gedood in een veld, zo zegt u, maar u kan niet aangeven wanneer dat gebeurde (CGVS1 p.21). Het incident in Qilgha waarnaar het CGVS peilde vond plaats in 2011 en gebeurde op het huis van één familie waarbij 6 leden van die familie omkwamen en niet op mensen in een veld.

Daarnaast zijn er nog enkele opmerkelijke verklaringen die u ten deel vallen. U verklaart niet te weten wanneer de hoofdweg van Khogyani naar Jalalabad werd gebouwd of gerepareerd. Dit is verbazend omdat u zelf aangeeft dat de weg vroeger een zandweg was, nadien werd verhard en dat uw vader instond voor de bewaking van deze weg tijdens de werken (CGVS1 p.18). Tot slot verklaart u dat de pinda's die op de gronden van uw familie werden geteeld tweemaal worden geoogst, in de zomer en in de herfst (CGVS2 p.13). Pinda's worden in uw regio echter enkel in oktober en november geoogst en niet in de zomer.

(...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

(...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het betoog omtrent zijn voorgehouden minderjarigheid doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de medische tests tot vaststelling van zijn leeftijd, waaruit blijkt dat verzoeker op 2 december 2015 meer dan 18 jaar oud was en dat zijn leeftijd op 20.8 jaar geschat kon worden met een standaarddeviatie van 1.4 jaar. Waar verzoeker aldus meermaals verwijst naar zijn minderjarigheid om zijn gebrekkige kennis te verschonen kan hij dan ook niet overtuigen.

Wat betreft de gedane vaststellingen omtrent zijn analfabetisme en Facebook herhaalt verzoeker in eerste instantie slechts zijn verklaringen. Met het louter herhalen van zijn verklaringen weerlegt noch verschoont verzoeker de gedane vaststellingen.

Waar verzoeker aanvoert *“Wat betreft het lezen en schrijven op Facebook verklaart verzoeker hulp te hebben gekregen van vrienden.¹⁴ Zo heeft verzoeker ook hulp gekregen van B.(...) K.(...), de echtgenoot van de nicht van verzoeker, die erkend vluchteling is uit dezelfde streek, en die zowel verzoeker als de heer K.(...) W.(...) helpt met Facebook.¹⁵ Zelfs indien ze niet samen zijn, kan de heer Khogianay verzoeker toch helpen. Wanneer verzoeker iets wenst te lezen op Facebook, kopieert hij de desbetreffende tekst en zendt hij deze naar de heer Khogianay. De heer Khogianay spreekt vervolgens via een spraakbericht in wat er geschreven staat. Indien verzoeker dan iets wenste te reageren op hetgeen op Facebook geschreven was, stuurt verzoeker, eveneens via een spraakbericht, aan de heer Khogianay wat hij als reactie wenst te plaatsen. De heer Khogianay schrijft dit dan in een bericht, hetgeen door verzoeker wordt gekopieerd en geplaatst als reactie. Dat verzoeker intussen zelf geleerd heeft om ‘nice’ te schrijven in het Engels, doet niets af aan zijn verklaringen omtrent zijn scholingsgraad of zijn analfabetisme.”* is louter een *post factum* betoog, dat door de Raad bovendien geheel niet realistisch wordt geacht. De Raad acht het niet aannemelijk dat er telkens op de door verzoeker beschreven omslachtige manier moet worden tewerk gegaan om te kunnen reageren op Facebook. Indien verzoeker daadwerkelijk analfabeet is, ziet de Raad niet in waarom er zoveel moeite wordt gedaan voor de aanmaak van een Facebookaccount en beheer ervan. Verzoeker verklaarde zelf meerdere accounts te hebben aangemaakt (stuk 11, gehoorverslag, p. 5, 6). Indien verzoeker analfabeet is, ziet de Raad ook niet in op welke wijze verzoeker deze accounts dan wel zelf kon hebben aangemaakt. Verzoekers verklaringen omtrent zijn beweerde analfabetisme en Facebookaccounts acht de Raad volstrekt ongeloofwaardig.

Waar verzoeker het logisch acht dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken het beroep landbouwer/herder heeft ingevuld omdat dit de grootste bron van inkomsten was, overtuigt niet en dit omdat verzoeker volgens zijn latere verklaringen stelde dat hij dat hij soms gras haalde voor de dieren en speelde met zijn broers, hetgeen bezwaarlijk als een daadwerkelijk beroepsactiviteit kan worden beschouwd. Dit klemt des te meer gelet op voorgaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers leeftijd en scholingsgraad. Waar hij nu stelt dat er geen andere categorie was die op hem van toepassing was, kon hij dit destijds ook in die zin hebben aangegeven, *quod non*. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker steeds heeft voorgehouden niet naar school te zijn geweest en minderjarig. Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarom de categorie *“niet-schoolgaand kind”* niet op hem van toepassing zou zijn. Verzoekers verklaringen zijn dan ook geheel niet coherent te noemen. Waar hij in het verzoekschrift stelt dat hij niet zelf bijdroeg aan de landbouwactiviteiten van het gezin, biedt hij ook geen enkele verklaring voor het gegeven dat zijn verklaring omtrent zijn dagelijkse activiteit (soms gras halen voor de dieren en spelen met zijn broers) niet strookt met zijn scholingsgraad en leeftijd.

Waar verzoeker met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker verklaarde dat hij zijn taskara lang geleden van zijn vader heeft gekregen terwijl de uitgiftedatum 11 mei 2014 betreft tracht te vergoelijken door te wijzen op het gegeven dat *“lang geleden”* een subjectieve omschrijving is, gaat hij eraan voorbij dat hij hierbij ook heeft verklaard dat hij niet precies weet wanneer zijn vader de taskara voor hem haalde omdat het lang geleden was en dat hij jong was. Deze verklaringen zijn bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met de uitgiftedatum van de taskara die slechts dateert van anderhalf jaar voor zijn aankomst in België te meer rekening houdend met de voorgaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers leeftijd.

Waar verzoeker aangeeft dat de regio continu onrustig was, het moeilijk was om correcte informatie te bekomen, de Taliban niet van de journalisten hield, iedereen mekaar bevocht en dat zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of luchtaanvallen wekelijks nieuws waren, kan hij niet overtuigen. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker niet wist of Daesh en de Taliban elkaar bevochten in Khogyani, terwijl uit de in het administratief dossier aanwezige informatie blijkt dat de Taliban en Daesh sinds enkele maanden voor verzoekers vertrek verwikkeld zijn in een hevige strijd met vele doden als gevolg. Dat verzoeker hier als inwoner van Khogyani niet van op de hoogte was is ongeloofwaardig. Dat

hij gelet op zijn *“analfabetisme”* de meeste informatie *“van horen zeggen”* heeft, kan evenmin zijn onwetendheid over een dermate fundamenteel aspect van zijn dagelijkse leefwereld verschonen. Evenmin kan dergelijke argumentatie volstaan om verzoekers onwetendheid met betrekking tot het aantal slachtoffers in de moskee en de plaats en tijd waar een luchtaanval plaatsvond waarbij mensen werden gedood. Dit zijn ingrijpende gebeurtenissen in het dagelijkse leven van verzoeker waardoor niet kan worden aangenomen dat verdere concrete informatie hierover hem volledig zou zijn ontgaan. Verzoeker toont evenmin aan een dermate geïsoleerd bestaan te hebben gekend waardoor hij volledig verstoken is gebleven van informatie omtrent de gebeurtenissen in de regio. Waar verzoeker ter verschoning van zijn onwetendheid over het aantal slachtoffers inroept dat hij niet kan tellen of rekenen vindt de Raad geen ernstig verweer. Het al dan niet kunnen tellen heeft geen uitstaans met het kunnen geven van een indicatie van slachtoffers bij een ernstig incident.

Waar hij stelt niet overweg te kunnen met data en dat zijn vader hem hierover heeft verteld, verschoont hij evenmin zijn onwetendheid over de aardbeving waardoor mensen noodgedwongen naar Chamtala moesten verhuizen. Deze argumenten verklaren zijn onwetendheid niet waar hem werd gevraagd of deze aardbeving plaatsvond toen hij al geboren was. Het gegeven dat verzoeker enkel weet dat er een aardbeving was maar niets meer over de omstandigheden en de gevolgen van de aardbeving acht de Raad niet geloofwaardig te meer dat er zowel in 2009 en 2013 erg zware aardbevingen waren in zijn regio met als resultaat veel schade aan huizen en tientallen doden en gewonden, hetgeen verzoeker redelijkerwijze niet kan zijn ontgaan indien hij zich daadwerkelijk in deze streek bevond.

Het argument dat zijn onwetendheid over nabijliggende dorpen gebaseerd is op een probleem in de uitspraak van de plaatsnamen in vergelijking met zijn specifieke dialect, kan evenmin overtuigen. Tijdens de gehoren werd hierover met geen woord gerept. Verzoeker bevestigde telkenmaal bij aanvang van het gehoor dat hij de tolk goed begreep. Bij het tweede gehoor bevestigde verzoeker zowel bij aanvang als bij afsluiting van het gehoor dat hij de tolk goed begrepen had. Waar er desbetreffend opnieuw naar zijn gebrek aan scholing of opvoeding wordt verwezen, is niet ernstig. Ook de nabijheid van bepaalde dorpen, betreft geen schoolse kennis. Indien verzoeker daadwerkelijk al die tijd in het beweerde dorp heeft gewoond, moet hij minstens een keer de namen van deze dorpen hebben opgevangen. Waar hij in het verzoekschrift andere namen opgeeft voor de bewuste dorpen zijn *post factum* verklaringen die geen afbreuk doen aan zijn eerdere verklaringen.

De argumentatie dat een gebrek aan coördinatievermogen hem niet kan worden verweten gezien zijn gebrek aan scholing kan niet worden gevolgd. Verzoeker werd gevraagd om bepaalde dorpen in een of andere richting te situeren, alwaar hij in gebreke bleef. Van iemand die zogenaamd niet naar school is geweest, is het niet onredelijk te verwachten dat hij de omliggende dorpen kan situeren in de richting van de zonsondergang. Dat verzoeker de beschrijving *“onder”* en *“boven”* gebruikt doet hier niets aan af. Het wijst overigens eerder op het lezen van een kaart waar het ene dorp zich *“boven”* of *“onder”* het andere dorp bevindt.

Waar verzoeker opnieuw zijn gebrekkige scholing en analfabetisme aanhaalt ter verklaring waarom hij de reisweg moeilijk in detail kan beschrijven, wordt opgemerkt dat dit geen motief is van de bestreden beslissing.

Ook kan het betoog *“dat hij alles van horen zeggen”* heeft niet volstaan voor de vaststelling dat verzoeker niet weet wanneer de hoofdweg van Khogyani naar Jalalabad werd gebouwd of gerepareerd. Dit klemmt des te meer omdat hij zelf aangeeft dat de weg vroeger een zandweg was, nadien werd verhard en dat zijn vader instond voor de bewaking van deze weg tijdens de werken (stuk 11, gehoorverslag, p. 18). Het is niet onredelijk van verzoeker te verwachten dat hij minstens kan inschatten of dit 1 jaar, 5 jaar, 10 jaar of 20 jaar geleden was. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker zelfs niet de moeite doet om enige inschatting te maken in de tijd en zich slechts beperkt met het antwoord dat hij het niet weet (stuk 11, gehoorverslag, p. 18). Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat hij wel degelijk in staat is een dergelijke inschatting van de tijd te maken (stuk 11, gehoorverslag, p. 5, 7, 14, 21; stuk 7, gehoorverslag, p. 5, 14). Hier heeft zijn ongeschooldheid en leeftijd dan ook niets mee te maken.

Waar verzoeker stelt dat hij niet hielp bij de landbouwactiviteiten ter verklaring van zijn onwetendheid omtrent de oogst van pinda's, moet worden opgemerkt dat verzoeker dit dan ook in die zin had kunnen aangeven. Integendeel verzoeker koos ervoor om informatie omtrent de oogst te geven die verkeerd bleek te zijn.

Verzoeker kan gelet op voorgaande vaststellingen zijn afkomst niet aannemelijk maken. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers verklaringen over zijn afkomst ongeloofwaardig zijn, met als gevolg dat de documenten die ter staving hiervan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Bovendien moet worden opgemerkt dat de taskara geen enkele indicatie geeft voor verzoekers verblijf en afkomst; ook de verklaringen van de dorpsoudsten, de dreigbrief noch de andere neergelegde documenten kunnen niet dienen als bewijs voor verzoekers asielrelaas gezien verzoeker zijn afkomst en verblijf niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker herhaaldelijk aangeeft dat hij ongeschoold is, jong en analfabeet wordt opgemerkt dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beperkte scholing of analfabetisme.

Zelfs van een analfabeet persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De gestelde vragen hebben dan ook geenszins betrekking op details, maar betreffen eenvoudige vragen over verzoekers dagelijkse leefwereld. Ook zijn leeftijd kan zijn onwetendheid desbetreffend niet verschonen; verzoeker was tijdens de gehoren een jongeman van rond de twintig jaar, waardoor redelijkerwijze wel degelijk van hem kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen.

De verklaringen die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt ter staving van zijn afkomst, vertonen en gesolliciteerd karakter, zijn ten behoeve van verzoeker opgemaakt in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en ontberen dan ook objectieve bewijswaarde. Hetzelfde geldt voor de verklaringen die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt die hij ter terechtzitting neerlegt.

De Raad stelt tevens vast dat het door verzoeker ter zitting neergelegde attest van het ziekenhuis niet voorzien is van een voor eensluidende verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor dit document dan ook niet in overweging kan worden genomen.

Ook de foto's van de kwetsuren van verzoekers "nonkel" na een aanslag, geven geen enkele indicatie van verzoekers afkomst en verblijf, de identiteit van de afgebeelde man noch de plaats waar de foto werd genomen. Dergelijke foto's kunnen dan ook niet dienen ter staving van verzoekers beweerde asielrelaas en afkomst.

Gelet op wat voorafgaat slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan. De verwijzing naar het EASO Country of Origin Information Report waaruit volgens verzoeker blijkt dat Afghanistan niet in staat is zijn burgers te beschermen is in dit opzicht dan ook niet relevant,

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De

Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Waar hij verwijst naar zijn dialect, analfabetisme en de beperkte mogelijkheden zich in Afghanistan te vestigen, doet hij geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Wat betreft de informatie over de veiligheidssituatie in verzoeker beweerde regio van herkomst die door verzoeker werd toegevoegd aan de aanvullende nota die hij ter terechtzitting neerlegt, moet opnieuw worden opgemerkt dat deze gelet op wat voorafgaat niet dienstig is.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar de artikelen 3 en 8 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF